

Pomiar 1

Profilowany program: Program wyliczający 100000-ny wyraz ciągu Fibonacciego metodą iteracyjną. W obliczeniach zostały wykorzystane wyłącznie zmienne typu SignedMagnitude, będące częścią implementowanej biblioteki.

Cel pomiaru: Sprofilowanie operacji dodawania zmiennych SignedMagnitude.

Metoda pomiarowa:

Pomiary przeprowadzono za pomocą narzędzia profilującego Intel VTune. Użyto przy tym opcji Microarchitecture Exploration, korzystającej ze wsparcia sterowników sprzętowych przy zbieraniu danych. Z uzyskanych dla programu wyników wyfiltrowano wyłącznie moduły, wykonujące kod z implementowanej biblioteki.

Wynik pomiaru:

Microarchitecture Usage:	45.2% of Pipeline Slots
• Retiring:	45.2%
○ Light Operations:	26.5%
○ Heavy Operations:	18.7%
▪ Few Uops Instructions:	18.6%
▪ Microcode Sequencer:	0.1%
• Front-End Bound:	1.6%
• Bad Speculation:	0.0%
• Back-End Bound:	63.2%
○ Memory Bound:	46.1%
▪ L1 Bound:	7.3%
▪ L2 Bound:	15.9%
▪ L3 Bound:	31.3%
• Contested Accesses:	0.1%
• Data Sharing:	0.0%
• L3 Latency:	100.0%
• SQ Full:	0.0%
▪ DRAM Bound:	0.5%
▪ Store Bound:	0.0%
○ Core Bound:	17.0%

Analiza wyników metodą top-down:

Zgodnie z metodą analizy wyników profilowania top-down można zauważyć, że większości (64.8%) wypadków potok przetwarzający instrukcje pochodzące z biblioteki jest wstrzymany (stalled). Jedynie w 45.2% wypadków potok działa niewstrzymany (not stalled).

W większości wypadków (63.2%) wstrzymanie potoku nastąpiło przez zdarzenia w module back-end procesora. Zatem nowe instrukcje zostały pobrane, zdekodowane i przygotowane do wykonania, ale nie zostały wykonane ze względu na wyczerpanie się zasobów części wykonawczej.

Schodząc głębiej można zauważyć, że aż 46.1% wypadków wstrzymania potoku wynikało z powodów związanych z użyciem systemu pamięci. Najwięcej wąskich gardeł powoduje użycie pamięci podręcznej poziomu 3, gdzie problemem jest jej opóźnienie (udało się uzyskać trafienie w L3).

Wyszukanie wąskiego gardła wydedukowanego podczas analizy:

Za pomocą widoku bottom-up narzędzia Intel VTune wyszukano tę funkcję wywoływaną w trakcie działania biblioteki, która powoduje najwięcej przestojów back-end bound. Okazała się być to metoda alokująca listę obiektów *Byte*, wywoływana w momencie użycia operatora przypisania '='.

▶ stl_list.h	0%	56.0%
▼ list.tcc	2%	95.3%
▼ std::_cxx11::list<Byte, std::allocator<Byte>>	2%	95.4%
▼ [Loop at line 313 in std::_cxx11::list<Byte, std::allocator<Byte>>::M_assign_dispatch<std::_List_const_iterator<Byte>>]	2%	95.5%
↳ std::_cxx11::list<Byte, std::allocator<Byte>>::M_assign_dispatch<std::_List_const_iterator<Byte>> ← std::_cxx11::list<Byte, std::allocator<Byte>>::operator=	2%	95.5%
▶ std::_cxx11::list<Byte, std::allocator<Byte>>::operator=	0%	0.0%
▶ std::_cxx11::list<Byte, std::allocator<Byte>>::operator=	0%	100.0%
▶ [Loop at line 313 in std::_cxx11::list<Byte, std::allocator<Byte>>::M_assign_dispatch<std::_List_const_iterator<Byte>>]	0%	100.0%

Metoda ta znajduje się w pliku list.tcc, za którego kod źródłowy nie byliśmy odpowiedzialni. W celu zoptymalizowania tego wąskiego gardła należy zatem zlokalizować wystąpienia operatora przypisania list obiektów typu *Byte* w kodzie oraz przemyśleć, czy jego użycie w danym miejscu jest rzeczywiście niezbędne.